

5.2.2014

B7-0145/2014 }
B7-0146/2014 }
B7-0147/2014 }
B7-0148/2014 }
B7-0153/2014 }
B7-0154/2014 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

PPE (B7-0145/2014)
ALDE (B7-0146/2014)
S&D (B7-0147/2014)
EFD (B7-0148/2014)
Verts/ALE (B7-0153/2014)
ECR (B7-0154/2014)

om situationen i Egypten
(2014/2532(RSP))

**Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, Marietta Giannakou, Davor Ivo Stier,
Alf Svensson, Andrej Plenković, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou,
Ria Oomen-Ruijten, Peter Št'astný, Elena Băsescu, Monica Luisa Macovei,
Marco Scurria, Salvatore Iacolino, Eduard Kukan, Salvador Sedó i Alabart,
Roberta Angelilli, Andrzej Grzyb**
för PPE-gruppen
**Véronique De Keyser, Libor Rouček, Pino Arlacchi, Saïd El Khadraoui,
Ana Gomes, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Maria Eleni Koppa,**

RC\1018243SV.doc

PE527.345v01-00 }
PE527.346v01-00 }
PE527.347v01-00 }
PE527.348v01-00 }
PE527.353v01-00 }
PE527.354v01-00 } RC1

**María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri,
Joanna Senyszyn, Boris Zala**

för S&D-gruppen

**Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Sarah Ludford,
Kristiina Ojuland, Olle Schmidt, Louis Michel, Graham Watson,**

**Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Ramon Tremosa i Balcells,
Johannes Cornelis van Baalen, Hannu Takkula, Alexander Graf Lambsdorff**
för ALDE-gruppen

Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda

för Verts/ALE-gruppen

**Charles Tannock, Peter van Dalen, Ruža Tomašić, Ryszard Antoni Legutko,
Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Adam Bielan**

för ECR-gruppen

Fiorello Provera, Jaroslav Paška, Slavi Binev, Mara Bizzotto

för EFD-gruppen

Europaparlamentets resolution om situationen i Egypten (2014/2532(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Egypten, särskilt resolutionen av den 12 september 2013 om situationen i Egypten¹,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken: På väg mot en förstärkning av partnerskapet. Europaparlamentets ståndpunkt om 2012 års rapporter²,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2013 om återvinning av tillgångar för övergångsländer som omfattades av den arabiska våren³,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 24 januari 2014 om den senaste tidens våldsamheter i Egypten, av den 19 januari 2014 om folkomröstningen i Egypten, av den 11 januari 2014 om situationen inför folkomröstningen om konstitutionen, av den 24 december 2013 om bilbombarna i Mansura och av den 23 december 2013 om domar mot politiska aktivister i Egypten,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser om den arabiska våren av den 8 februari 2013,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om Egypten av den 22 juli och 21 augusti 2013,
- med beaktande av 2001 års associeringsavtal mellan EU och Egypten, som trädde i kraft 2004 och som förstärktes av handlingsplanen från 2007, samt kommissionens framstegsrapport om dess genomförande av den 20 mars 2013,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Egypten har anslutit sig till,
- med beaktande av den konstitutionella förklaring som gjordes i Egypten den 8 juli 2013, med förslag om en färdplan för grundlagsändringar och nyval,
- med beaktande av egyptiska konstitutionen, som utformades av konstitutionsutskottet och antogs genom folkomröstningen den 14–15 januari 2014,

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0379.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0446.

³ Antagna texter, P7_TA(2013)0224.

- med beaktande den egyptiska interimregeringens ”program för att gå vidare på vägen mot demokrati”,
 - med beaktande av Egyptens lag 107 av den 24 november 2013 om rätten till offentliga sammankomster, processioner och fredliga demonstrationer,
 - med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 1 december 2013 godkände Egyptens interimspresident Adly Mansour landets nya konstitution, som konstitutionsutskottet enats om. Utskottet var sammansatt av 50 experter, bland dem många olika politiska och religiösa företrädare, men ingen företrädare för Muslimska brödrskapet.
- B. Den 14 och 15 januari 2014 folkomröstades det om konstitutionen. Valdeltagandet uppgick till 38,6 %, av vilka 98,1 % uttalade sitt stöd. Folkomröstningen föregicks av våld och trakasserier och av gripanden av aktivister som bedrev en nej-kampanj. Detta ledde till att den offentliga debatten före omröstningen blev ensidig. Enligt ett uttalande från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, kan EU visserligen inte göra någon mer ingående bedömning av hur det gått till vid folkomröstningen eller bekräfta de påstådda regelstridigheterna, men dessa verkar inte i någon högre grad ha påverkat resultatet.
- C. Egyptens nya konstitution innehåller många positiva inslag när det gäller grundläggande friheter och mänskliga rättigheter, skydd av minoriteter och särskilt kvinnors rättigheter, men innehåller även artiklar som undantar armén från civil kontroll och dess budget från parlamentarisk kontroll och tillåter militärdomstolar att döma civila. En annan artikel begränsar rätten att utöva religiösa ritualer och rätten att uppföra helgedomar för anhängare av de abrahamitiska religionerna.
- D. De politiska spänningarna och den djupa polariseringen av samhället fortsätter att orsaka terrorattacker och våldsamma sammandrabbningar i Egypten. Sedan juli 2013 har över tusen personer dödats och åtskilligt flera skadats i sammandrabbningar mellan demonstranter och säkerhetsstyrkor och mellan anhängare och motståndare till den förre presidenten Mursi. Säkerhetsstyrkorna har rapporterats använda överdrivet våld mot demonstranter och tusentals har gripits och häktats, samtidigt som praxis med straffrihet fortsätter att råda. Den 12 november 2013 upphävdes undantagstillståndet i landet.
- E. I den konstitutionella förklaringen av den 8 juli 2013 fastställdes en politisk färdplan för Egypten. I strid med färdplanen har Egyptens interimspresident Adly Mansour sedan dess yrkat på att presidentvalet ska ske först. I sitt program bekräftar interimregeringen sitt åtagande att verka för att bygga upp ett demokratiskt system som garanterar rättigheter och friheter för alla egyptier, att slutföra färdplanen under alla politiska aktörers medverkan och att ordna en folkomröstning om den nya konstitutionen. Folkomröstningen ska åtföljas av fria och rättvisa parlaments- och presidentval, som ska hållas vid lämplig tidpunkt i enlighet med alla lagstadgade bestämmelser.

- F. Brottn mot grundläggande friheter och mänskliga rättigheter är allttjämt vanligt förekommande i Egypten. Våldet, uppviglingen och trakasserierna mot politiska motståndare, journalister och aktivister inom det civila samhället tilltog ytterligare under tiden före folkomröstningen. Många politiska aktivister och aktivister inom civilsamhället, bland andra Alaa Abdel Fattah och Mohamed Abdel från det egyptiska centrumet för ekonomiska och sociala rättigheter och Ahmed Maher och Ahmed Douma, ledare för 6 april-rörelsen, samt medlemmar av flera politiska partier, har gripits och dömts under de senaste veckorna. Den 12 januari 2014 utfärdade det egyptiska nationella rådet för mänskliga rättigheter, efter att ha besökt dessa ledande aktivister i fängelset i Tora, en rapport med kritik av villkoren för de fängslade och begärde att misshandeln av dem skulle upphöra. Sedan juli 2013 har enligt rapporter från Kommittén för skydd av journalister minst fem journalister dödats och 45 utsatts för övergrepp, elva nyhetsstationer har stormats och minst 44 journalister har häktats utan åtalpunkter under utdragna häktningsförhandlingar. Den 29 januari 2014 åtalades 20 al-Jazira-journalister, av vilka åtta nu sitter häktade och tre är européer, anklagade för att tillhöra en "terroristorganisation" eller för "falsk nyhetsspridning".
- G. Muslimska brödrskapet har upprepade gånger vägrat att delta i den politiska process som aviserats av interimregeringen och uppmanat till bojkott av folkomröstningen. Samtidigt har många av dess ledare fortsatt att uppmuntra till våld mot statliga myndigheter och säkerhetsstyrkor. De egyptiska interimsmyndigheterna har bannlyst Muslimska brödrskapet, fängslat dess ledare, beslagtagit dess tillgångar, tystat ner dess medier och kriminaliserat medlemskap i detta brödrskap, samtidigt som rörelsens parti, Frihets- och rättvisepartiet, fortsätter att existera. Den förre presidenten Mursi sitter häktad sedan den 3 juli 2013 åtalad för flera brott.
- H. Grundläggande friheter och mänskliga rättigheter samt social rättvisa och en högre levnadsstandard för medborgarna är centrala inslag i övergången till ett öppet, fritt, demokratiskt och välmående egyptiskt samhälle. Oberoende fackföreningar och civilsamhällesorganisationer har en avgörande roll i denna process, och fria medier är en central samhällsfaktor i alla demokratier. De egyptiska kvinnorna befinner sig i en särskilt utsatt situation under den aktuella politiska och samhälleliga övergångsperioden i landet.
- I. Spänningarna mellan jihadister och koptiska kristna har ökat i Egypten alltsedan president Mursi avsattes förra sommaren och har utmynnat i förstörelse av ett stort antal koptiska kyrkor. De flesta incidenter i världen där kristna var inblandade 2013 inträffade i Egypten: medierna rapporterade om minst 167 fall. Det gjordes nästan 500 försök att stänga eller förstöra kyrkor i landet, och det begicks minst 83 religionsbaserade mord på kristna.
- J. Säkerhetssituationen har ytterligare försämrats och terrordåden och de våldsamma angreppen mot säkerhetsstyrkor har ytterligare intensifierats på Sinaihalvön. Enligt officiella uppgifter har minst 95 personer inom säkerhetstjänsten dödats i våldshandlingar sedan den 30 juni 2013.
- K. Tusentals personer, i första hand flyktingar från Eritrea och Somalia, däribland många kvinnor och barn, mister livet, försvinner eller kidnappas och hålls som gisslan med krav på

lösen, torteras, utnyttjas sexuellt eller dödas för att användas inom organhandeln av människohandlare i detta område.

- L. Lag 107 om rätten till offentliga sammankomster, processioner och fredliga demonstrationer av den 24 november 2013 orsakade omfattande och stark kritik inom och utanför Egypten. I sitt uttalande av den 23 december 2013 sade vice ordföranden/den höga representanten, Catherine Ashton, att det allmänt anses att denna lag i alltför hög grad begränsar yttrande- och mötesfriheten. Fredliga protester har skingrats, och många som protesterat har gripits och häktats med stöd av denna lag under de senaste veckorna.
- M. Egyptens ekonomi befinner sig i stora svårigheter. Sedan 2011 har arbetslösheten ökat och fattigdomen blivit värre. Ekonomiskt välstånd i landet kräver politisk stabilitet, sund ekonomisk politik, åtgärder mot korrruptionen och internationellt stöd. Den politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen i Egypten har betydande konsekvenser för hela regionen och utanför denna.
- N. I överensstämmelse med den reviderade europeiska grannskapspolitiken, och framför allt med principen om ”mer för mer”, är nivån och omfattningen av EU:s engagemang i Egypten incitamentbaserad och därmed beroende av landets framsteg med att fullgöra sina åtaganden, däribland i fråga om demokrati, rättsstatliga principer, mänskliga rättigheter och jämställdhet.
1. Europaparlamentet uttrycker åter sin starka solidaritet med det egyptiska folket och fortsätter att stödja dess legitima strävan efter demokrati och dess ansträngningar att säkra en fredlig övergång till demokrati i riktning mot politiska, ekonomiska och sociala reformer.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla fall av våld, terrorism, uppvigling, trakasserier, hatpropaganda och censur. Parlamentet uppmanar med kraft alla politiska aktörer och säkerhetsstyrkor att visa yttersta återhållsamhet och undvika provokationer, för att i landets intresse och för landets bästa undvika ytterligare våldshandlingar. Parlamentet uttrycker sitt uppriktiga deltagande med offrens anhöriga.
 3. Europaparlamentet uppmanar med kraft Egyptens interimsmyndigheter och säkerhetsstyrkor att trygga säkerheten för alla medborgare oavsett deras politiska åskådning, tillhörighet eller bekännelse, att slå vakt om rättsstatsprincipen och respektera de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, att skydda föreningsfriheten, friheten att hålla fredliga sammankomster samt yttrande- och tryckfriheten, att bekänna sig till dialog och icke-våld samt att iaktta och fullgöra landets internationella skyldigheter.
 4. Europaparlamentet noterar att Egypten har en ny konstitution, som antogs genom folkomröstningen den 14 och 15 januari 2014 och som torde vara ett viktigt steg framåt i landets svåra övergång till demokrati. Parlamentet hälsar med tillfredsställelse att Egyptens nya konstitution talar om en civil regering, trosfrihet, alla medborgares jämlikhet – däribland en förbättring av kvinnors rättigheter – föreskrifter om barnens rättigheter, förbud mot tortyr i alla dess former och yttringar, förbud mot och straffbeläggning av alla former av slaveri samt ett åtagande att följa de internationella fördrag om mänskliga rättigheter som undertecknats av Egypten. Parlamentet efterlyser ett komplett och verkligt genomförande av den nya konstitutionens bestämmelser om grundläggande friheter – däribland mötes-

RC\1018243SV.doc

PE527.345v01-00 }
PE527.346v01-00 }
PE527.347v01-00 }
PE527.348v01-00 }
PE527.353v01-00 }
PE527.354v01-00 } RC1

förenings- och yttrandefrihet – och mänskliga rättigheter, och kräver att all befintlig och framtida lagstiftning på dessa områden ska vara förenlig med konstitutionen.

5. Europaparlamentet uttrycker emellertid oro över vissa av den nya konstitutionens artiklar, särskilt om militärens ställning, t.ex. artikel 202, som innehåller bestämmelser om att försvarsministern, som också är överbefälhavare, ska vara en officer, artikel 203, om militärens budget, artikel 204, som innehåller bestämmelser om att civila kan ställas inför militärdomstol om de anklagas för direkta angrepp på militära anläggningar, militärområden, militär utrustning, militära handlingar och hemligheter, militärens offentliga medel, militära fabriker och militär personal, samt vid fall av brott som rör militärtjänsten, och artikel 234, där det föreskrivs att försvarsministerns utnämning ska godkännas av militärens högsta domstol och gälla i två kompletta presidentperioder, utan att det nämns någonting om hur ministern kan skiljas från sitt ämbete eller vem som kan fatta beslut om det.
6. Europaparlamentet understryker att folkomröstningen om konstitutionen var en möjlighet att skapa nationellt samförstånd, försoning samt institutionell och politisk stabilitet i landet. Parlamentet noterar att en överväldigande majoritet stöder den nya konstitutionen, att valdeltagandet var relativt låg och att det förekom rapporter om regelstridigheter under omröstningen. Parlamentet beklagar djupt de våldsamma sammandrabbningarna före, under och efter folkomröstningen, som utmynnade i dödsfall och skador.
7. Europaparlamentet fördömer alla våldshandlingar och hotelser och uppmanar samtliga aktörer och säkerhetsstyrkorna att agera återhållsamt för att förhindra ytterligare dödsfall eller skador, vilket även är i landets intresse. Parlamentet uppmanar med kraft Egyptens interimregering att se till att alla sådana fall utreds snabbt, oberoende, seriöst och opartiskt och att de ansvariga ställs till svars. Parlamentet påminner interimregeringen om dess skyldighet att garantera säkerheten för alla egyptiska medborgare, oberoende av deras politiska åsikter eller religiösa tillhörighet, och att på ett opartiskt sätt ställa de ansvariga till svars för deras våldshandlingar, uppmaningar till våld eller brott mot de mänskliga rättigheterna.
8. Europaparlamentet betonar åter att försoning och en civilt ledd politisk process, där alla demokratiska politiska aktörer deltar, är avgörande faktorer för övergången till demokrati i Egypten. En annan avgörande faktor i processen är att det hålls fria och rättvisa parlaments- och presidentval inom den tidsfrist som fastställs i den nya konstitutionen, som leder till korrekt representation av olika politiska åsiktsinriktningar och av kvinnor och minoritetsgrupper. Parlamentet uppmanar alla politiska och sociala krafter, även den förre presidenten Mursis anhängare, att avhålla sig från tillgripande av våld, uppvigling till våld eller provokationer samt att bidra till försoningsarbetet. Parlamentet kräver ett frigivande av alla politiska fångar som frihetsberövats på grund av att de fredligt utövat sin rätt till mötes-, förenings- och yttrandefrihet. Parlamentet betonar betydelsen av fria och rättvisa rättegångar för alla fängslade och föreslår en reform av lagen om rättsväsendet för att garantera en verklig maktfördelning.
9. Europaparlamentet kräver ett omedelbart stopp för de statliga myndigheternas, säkerhetsstyrkornas eller andra gruppers våld, trakasserier och hotelser mot politiska

meningsmotståndare, fredliga demonstranter, fackföreningsrepresentanter, journalister, kvinnorrättsaktivister och andra aktörer i det egyptiska civilsamhället. Parlamentet anser att dessa fall måste bli föremål för grundliga och oberoende utredningar och att de ansvariga måste ställas inför rätta. Parlamentet uppmanar åter interimsgovernmenten att garantera att inhemska och internationella civilsamhällesorganisationer, oberoende fackföreningar och journalister kan arbeta fritt i landet, utan regeringsinblandning.

10. Europaparlamentet ser med oro på lag 107 från 2013 om reglering av rätten till offentliga sammankomster, processioner och fredliga protester, och uppmanar med kraft Egyptens interimsmyndigheter att reformera eller upphäva denna lag för att garantera föreningsfriheten och friheten att hålla fredliga sammankomster, i enlighet med den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, och efterlevnaden av internationella normer.
11. Europaparlamentet fördömer den senaste tidens terrordåd mot de egyptiska säkerhetsstyrkorna. Parlamentet är djupt oroat över att säkerhetsläget på Sinaihalvön försämrats ytterligare och uppmanar den egyptiska interimsgovernmenten och säkerhetsstyrkorna att öka sina ansträngningar för att återupprätta säkerheten i området, särskilt genom att bekämpa människohandeln. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att artikel 89 i den nya konstitutionen fastslår att alla former av slaveri, förtryck, utnyttjande av människor, sexhandel och andra former av människohandel är förbjudna och straffbelagda enligt lag i Egypten.
12. Europaparlamentet fördömer kraftfullt våldet mot den koptiska befolkningen och förstörelsen av ett stort antal kyrkor, samlingsplatser och företag över hela landet. Parlamentet uttrycker oro över att myndigheterna underlåtit att vidta adekvata säkerhetsåtgärder för att skydda kopterna, trots många varningar.
13. Europaparlamentet uppmanar Egyptens interimsmyndigheter att utarbeta, anta och genomföra lagstiftning mot alla former av könsrelaterat våld, däribland våldtäkt i äktenskapet och sexuellt våld mot kvinnor som deltar i protester och demonstrationer. Parlamentet uppmanar dessutom Egyptens interimsmyndigheter att se till att det finns effektiva och åtkomliga kanaler för anmälan och skyddsåtgärder med lyhördhet inför offrens behov och inför konfidentialiteten. Parlamentet yrkar på att det måste bli slut på straffriheten och på att lämpliga straffrättsliga påföljder måste tillämpas mot förövarna.
14. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse att Egyptens interimsgovernment, efter en rekommendation från Egyptens nationella råd för mänskliga rättigheter, tillkännagett sin vilja att i Kairo öppna ett regionkontor för FN:s kommissarie för mänskliga rättigheter, och uppmanar med kraft Egyptens interimsgovernment att göra vad som behövs för att påskynda öppnandet av kontoret.
15. Europaparlamentet välkomnar och stöder de insatser som vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton och den särskilde representanten Bernardino León gör för att medla mellan parterna och försöka finna en väg ut ur den rådande politiska krisen. Parlamentet uppmanar åter med kraft rådet, vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att i sina bilaterala förbindelser med Egypten och i sitt ekonomiska stöd till

RC\1018243SV.doc

PE527.345v01-00 }

PE527.346v01-00 }

PE527.347v01-00 }

PE527.348v01-00 }

PE527.353v01-00 }

PE527.354v01-00 } RC1

landet beakta såväl villkorsprincipen ("mer för mer") som de allvarliga ekonomiska utmaningar som Egypten står inför. Parlamentet vill se tydliga och gemensamt överenskomna riktmärken för detta. Parlamentet bekräftar åter sitt åtagande om att bistå det egyptiska folket i processen på väg mot demokratiska och ekonomiska reformer.

16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton att offentliggöra rapporten från EU:s valexpertuppdrag som övervakade folkomröstningen om konstitutionen i Egypten den 14 och 15 januari 2014.
17. Europaparlamentet uppmanar den egyptiska regeringen att begära utsändande av ett EU-valobservatörsuppdrag som ska övervaka det kommande presidentvalet.
18. Europaparlamentet betonar på nytt att åtgärder för att underlätta återförande av tillgångar som stulits av tidigare diktatorer och deras regimer är ett moraliskt krav för EU. På grund av det symboliska värdet är det en politiskt viktig fråga i unionens förbindelser med det södra grannskapet.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Arabrepubliken Egyptens interimregering.